

(Kort bemærkning).

**Martin Lidegaard (RV):**

Nu synes jeg måske, hr. Thomas Krog kører en lille smule i karrusel. Der ligger et lovforslag, som går ud på at afsætte 1 mia. kr. på børneområdet til takstnedsættelser, og vi foreslår, at de penge skal kommunerne i stedet have lov til at vælge at bruge til bedre kvalitet i daginstitutionerne. Vi synes, det er så meget vigtigere, at hvis kommunerne ikke får lov til det, vil vi ikke afsætte 1 mia. kr. alene til takstnedsættelser, og derfor stemmer vi imod lovforslaget, hvis vores ændringsforslag ikke bliver vedtaget. Det er rimelig logisk og konsekvent.

Jeg skal ikke genere hr. Thomas Krog, for det har allerede været en lang debat, og han får jo en tur som ordfører lige om lidt. Men jeg forstår ikke, at man kan være så inderligt imod at binde kommunerne på denne måde og alligevel ender med at stemme for det samlede forslag, som tvinger kommunerne til at bruge pengene på at nedsætte taksterne. Det synes jeg måske hænger mindre sammen end at melde rent ud og sige: Hvis vi ikke kan få valget lagt ud til kommunerne, vil vi altså ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

**Per Clausen (EL):**

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om den radikale ordfører og Det Radikale Venstre er imod alle begrænsninger for, hvor meget kommunerne kan opkræve for pasning i daginstitutioner. Var man imod det eksisterende loft, eller skyldes modstanden bare, at det nu bliver sat ned? Eller er kendsgerningen, at Det Radikale Venstre mener, at kvalitetsforbedringer for børn i daginstitutioner skal betales af forældrene til disse børn? Er det i virkeligheden det, der er pointen i Det Radikale Venstres ændringsforslag?

(Kort bemærkning).

**Martin Lidegaard (RV):**

Det Radikale Venstre har, så vidt min politiske historiske viden tilsiger – jeg håber, det er rigtigt – været med til at vedtage loftet på 33 pct. Vi synes, det er naturligt, at der er et loft, men vi synes bare, det er forkert at sænke det loft, fordi vi føler, at det, der er behov for ude i daginstitutionerne, det behov, som forældrene giver udtryk for i alle undersøgelser, det behov, som pædagogerne giver udtryk for, og det behov, som kommunerne giver udtryk for, er at hæve kvaliteten. Det er det, der er brug for lige nu.

Baggrunden for vores indstilling er, at vi lavede en pasningsgaranti i 1990'erne. Den skulle vi til at begynde at følge op på i form af høje bevillinger, men så kom den nye regering til, så det nåede vi ikke. Derfor er der et kæmpe efterslæb, og det vigtigste lige nu er at få hentet det, ikke at sænke taksterne. Men de 33 pct. står vi ved.

(Kort bemærkning).

**Per Clausen (EL):**

Det var bare for at blive helt sikker på, at al den retorik, vi hører om kommunernes ret til at bestemme selv og sådan noget, ingenting har med det her at gøre. Det her er et udtryk for Det Radikale Venstres politiske prioritering, hvor man klart siger, at taksterne ikke skal sættes ned i daginstitutionerne, fordi de penge bedre kan bruges til noget andet.

Så laver Det Radikale Venstre den kobling, at de skal bruges til kvalitetsforbedringer i daginstitutionerne. Men man kunne lige så godt sige, at det skyldes, at Det Radikale Venstre har nogle andre prioriteringer ude i samfundet, som de ikke vil lave om på, f.eks. i spørgsmålet om skat osv. Der er jo ingen automatik i, at pengene inden for børneområdet hænger sammen, så jeg mener faktisk, at forslaget er udtryk for, at Det Radikale Venstre ikke ønsker taksterne på daginstitutionerne sat ned. Det er det, forslaget handler om, og derfor afslører det meget effektivt hulheden, når Det Radikale Venstre taler om, at de er et socialt ansvarligt parti.

(Kort bemærkning).

**Martin Lidegaard (RV):**

Man kan sige dit, og man kan sige dat. Der er lige præcis en automatik i vores ændringsforslag, og det er derfor, det er så uforståeligt, at Enhedslisten ikke vil støtte det. Jeg tror, man har sovet lidt i timen, for der er nemlig den automatik i vores ændringsforslag, at pengene *enten* skal bruges til at øge kvaliteten i daginstitutionerne *eller* til at sætte taksterne ned. Vi overlader valget til kommunerne, men de kan altså ikke bare bruge dem til at lappe huller i vejene, eller hvad man nu kunne forestille sig. Det er lige præcis det, vores forslag går ud på.

Enhedslisten tvinger kommunerne til at bruge pengene til at nedsætte taksterne for de familier, som ikke har glæde af fripladserne. Dermed tilgodeser man den mest velhavende del af befolkningen, hvorimod de mest socialt udsatte, de 25 pct., der har friplads, ikke får nogen som